अन्तहम् Avyayibh. Every day, daily. Comp. प्रत्यहम्. E. अनु and अहन्, samás. aff. टच्.

अग्वाखान Tatpur. n. (-नम्) An explanation referring to a subject mentioned before; e.g. Kumárilabhatta in a Mímánsá Várttika: व्याकर्णनापि प्रसिद्धार्थानामेवाविनष्टस्वरूपान्वाख्यानमानं क्रियते यथा महाभारतनिर्वचनान्वाख्यान दिपायनेनोक्तम् । महत्वाद्धारतत्वाच महाभारतमुच्यते । निर्कतमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यत इति; Sáyańa = अनुक्रमक्यनम्; also the name of certain passages in the Bráhmańas which explain other passages occurring there. Comp. अनुवाख्यान.

बन्दाचय Tatpur. m. (-य:) Adding an object of secondary import, or such an object itself; used only in reference to प्रधान, मुख्य or प्राधान्य, the subject of primary import: 'यनेकस प्राधान्यनापरस गोस्थेनास्थानं सो दन्दाचयः'; thus a comm. of the Amarak. in explaining the various applications of the particle च, one of which is 'अन्दाचये' instances (comp. the Siddhántakaum. on Páńini II. 2. 29.): भो भिचो भिचामट गां चानय, when the going out for alms is enjoined to the beggar as his principal object and his bringing a cow, when he can see one, as the matter of secondary import; or of the three Sútras of Páńini VII. 3. 117. 118. 119., the two former contain the प्रधान and the latter the अन्दाचय. See the following. E. अन् and आचय.

अन्वाचयग्रिष्ट Tatpur. m. f. n. (-ष्ट:-ष्टा-ष्टम्) Taught or laid down as a matter of secondary import, being the object of a secondary rule or observation; used in reference to মঘা-ৰয়িছ, what is taught or laid down as a matter of primary import; e.g. Patanjali observes on Páń. VII. 3. 117-119. (comp. VII. 3. 118. Vártt. 3): प्रधानिश्वष्टमीलम् । ऋन्वाचयशिष्टम-लम्। यथा काङि सलोपः। तवाथा प्रधानिष्टः काङ् प्राति-पदिकमानाञ्जवित यन च सकारस्तन लोपः ।; or the Káśiká on the same rules: ऋीदच घेरिति येषामेक्सेवेदं सूचं तेन प्र-धानिशिष्टमिदुद्यामीलं च वर्णयनि । ऋग्वाचयिशिष्टं घेरकार-मिति ॥. In a similar manner Mallinátha explains in the Kiratarjuniya the words ननु लच्छी: फलमानुषङ्गिकम् thus: लच्सीः सम्पत् । अनुषङ्गादागतमानुषङ्गिकमन्वाचयश्चिष्टं फलं नन्। मानवाणं जय स एव मुख्यं फलम्। ऋभुचयस्तु लच्मीरि-ति मानिनां मान एव झाध्य इत्यर्थ: ||. Comp. the preceding. E. अन्वाचय and शिष्ट.

अन्वाचित Tatpur. m. f. n. (-त:-ता-तम्) Being of secondary import, inferior. Comp. अन्वादिष्ट. E. अनु and आचित.

अन्वादिष्ट Tatpur. m. f. n. (-ष्ट:-ष्टा-ष्टम्) ¹ Mentioned in reference to (what is previously mentioned), referred to.

² Being of secondary import, inferior; e. g. पुरुषश्चान्वादिष्ट:
(Kásiká: अन्वादिष्टो ४ न्वाचित: कथितानुकथितो वा). E.

¹ दिम् with आ and अनु, krit aff. ता; ² अनु and आदिष्ट.

अन्वदिश् Tatpur. m. (-श्र:) A reference made to a previous statement (अन्वदिश्य कथितानुकथनमात्रम्); sentences con-

taining such a reference are introduced by the particles अथ or अथो, e. g. असी छाचाय कम्बलं देहि। अथो असी भाक-टमपि देहि; or अस्य च्छाचस्य भोभनं भीलम्। अथो अस्य प्रभूतमपि स्वस्. (For the use which is made in such sentences of the pronominal bases अ and एन see s. vv. इदम् and एतद्, and of मा, मे, नी, नस्, त्वा, ते, वाम, वस् see s. vv. असाद् and युष्पद्.) E. अनु and आदेश.

अन्वाधान Tatpur. n. (-नम्) Putting fuel (scil. to the sacrificial fire); e. g. धारणार्थलात्सोमे र ग्यन्वाधानं न विद्यते; or वेगुष्णादिध्माबर्हिन साध्येदग्यन्वाधानं च यदि देवतार्थम्; or with the ellipsis of अग्नि, e. g. प्रातर्पिहीचे इते पश्चादिपमुबुत्यान्वाधानं क्रियते. E. अनु and आधान.

अन्वाधि Tatpur. m. (-धि:) '(In Law.) Property which is handed over by the person who has received it as a loan, to another, for the purpose of returning it to its lawful owner. The same as अन्वाहित q. v. 2 A second deposit or pledge. 3 Mental anxiety subsequent to (an act). E. अनु and आधि. ऋन्वाधेय Tatpur. n. (-यम्) (In Law.) An item of a married woman's property; see स्त्रीधन. It is defined by Kátyáyana as property 'which is received by a woman, after marriage, from the family of her husband or from her own relatives, (i. e. from her maternal uncle &c., according to Vishnu, or from the relatives of her parents, as the author of the Dayabhaga interprets the latter word). [कात्यायनः। विवाहात्परतो यत्तु लब्धं भर्तृकुलात्स्त्रिया। अन्वाधेयं तदुक्तं तु लब्धं बन्धुकुलात्त्रया॥ 'विष्णुवचने च बन्धुपदं मातुलादाभ-प्रायम् ' or 'भर्तृकुलात् । अशुर्कुलादेः । बन्धुकुलात् । पितृमा-तुक्तवात. - The reading in the printed edd. of the second portion of the Mitakshara 'सन्धं पितृकुनात्तथा' would therefore require पित to be taken in the sense of 'पितर: parents' not in that of 'father'; but the given reading seems preferable as it occurs in several Mss. (E. I. H.) of this work, in Kullúka on Manu 9. 195 (with the v.l. बन्धुकुले तथा), in two passages of the Dáyabhága (pp. 116 and 149) with the comment quoted, and in the Dáyakramas. p. 17, where the comm. is: बन्धुकुलादित्यच बन्धुपदेन मातापिचोक्पलचणम्. In the Vivádachintámańi p. 139 the latter half of the verse reads thus: ऋन्वाधेयं तु तत्प्रोत्तं यद्मन्यं खुबुबात्तथा.] Bhrigu defines this property as 'whatever is received with pleasure by a woman, after the marriage ceremony, from her husband and her parents' [जर्ध्व ज्ञं तु यत्किंचित्संस्कारात्रीतितः स्त्रिया। भर्तुः पित्रोः सकाशाद्वा (or भर्तुः सकाशात्पित्रोर्वा) ऋग्वाधेयं तु तद्भगः]; when the Dáyabhága and Dáyakramas. in quoting this passage supply after 'her husband': 'and from those related to her through her husband, i. e. father-in-law &c.' and after 'her parents': 'and from those related to her through her parents, i. e. grandparents &c.', so as to effectuate a concordance between Kátyáyana and Bhŕigu. [Dáyabh. माता-पितृदारेण संबन्धिनां पित्रोश्च सकाशाद्यन् विवाहात्परतो ल-व्यम् । तथा भर्तुः सकाशाद्वर्तृकुलाच श्वशुरादितो यक्कव्यं धनं तदन्वाधेयम्; Dáyakr. भर्तुद्वारेण संबन्धिनां श्वशुरादीनां मा-तापितृदारेण संबन्धिनां मातामहपितामहादीनां च सकाणात् &c.] E. ञ्रनु (after, scil. marriage) and त्राधेय; scil. स्त्रीधन q.v. अन्वाधेयक n. (-कम्) The same as the preceding. E. अन्वा-

अन्वान्त्य Tatpur. m. f. n. (-नदा:-नदा-नदाम्) (ved.) Being in

धेय, taddh. aff. कन.